USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 2. prosince 2025 odvolání obžalovaných [Jméno obžalovaného A], narozeného [datum], [Jméno obžalovaného B], narozeného [datum] a právnické osoby [Jméno obžalovaného C], proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 1. 7. 2025, č. j. 2 T 183/2024-974, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaných, [Jméno obžalovaného A], [Jméno obžalovaného B] a právnické osoby [Jméno obžalované C]. zamítají.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 1. 7. 2025, č. j. [spisová značka], byli obžalovaní [Jméno obžalovaného A] a [Jméno obžalovaného B] uznáni vinnými přečinem neoprávněného podnikání podle § 251 odstavec 1 trestního zákoníku (dále jen „TrZ“), kterého se dopustili jako spolupachatelé podle § 23 TrZ a obžalovaná právnická osoba [Jméno obžalovaného C] byla uznána vinnou přečinem neoprávněného podnikání podle § 251 odstavec 1 TrZ za použití § 7 zákona č. 418/2011 Sb., kterého se dle skutkových zjištění soudu I. stupně dopustili tím, že

I. obžalovaní [Jméno obžalovaného A] a [Jméno obžalovaného B]
[Jméno obžalovaného A], jako jediný jednatel jednající za společnost [Jméno obžalovaného C], společně po předchozí dohodě se svým otcem [jméno], který fakticky společnost ovládal a jako její zakladatel přes [Jméno obžalovaného A] řídil mimo jiné i na podkladě plné moci udělené mu jednatelem, neoprávněně ve větším rozsahu vykonávali podnikatelskou činnost za účelem dosažení zisku, když v době od 1. 11. 2021 nejméně do 28. 2. 2023 v [adresa] prostřednictvím společnosti [Jméno obžalovaného C], IČO: [IČO], pod kterou byla Pekárna [Anonymizováno] po její koupi od [Jméno obžalovaného B] organizačně, finančně i účetně začleněna, prováděli v provozovně Pekárny [adresa], výrobu cukrářských a pekařských výrobků, ze kterých se zpravidla za den upeklo cca 300 - 400 [Jméno obžalovaného C], 2 000 - 3 000 rohlíků, 30-50 kusů vánoček, 30 - 50 kusů závinů, 200 -600 koláčků, kdy suroviny byla nakupovány v intervalech jednou za měsíc a půl asi za 100 000 Kč mouka a 2x týdně tuky, sádlo, droždí a náplně za 10 000 - 40 000 Kč, kdy výrobky dále distribuovali mezi nejméně 20 svých odběratelů, aniž by byli držiteli příslušného živnostenského oprávnění pro činnost pekařství, cukrářství,

II. obžalovaná právnická osoba [Jméno obžalovaného C], IČO: [IČO]

prostřednictvím svého jediného jednatele a společníka [Jméno obžalovaného A] jednajícího jejím jménem v její prospěch a v jejím zájmu a prostřednictvím [adresa], který společnost fakticky řídil mimo jiné i na podkladě plné moci udělené mu statutárním orgánem, v zájmu právnické osoby, v rámci její činnosti a v její prospěch, v [adresa], když pod ní byla Pekárna [Anonymizováno] po její koupi od [Jméno obžalovaného B] organizačně, finančně i účetně začleněna, prováděla v provozovně Pekárny [adresa], výrobu cukrářských a pekařských výrobků, ze kterých se zpravidla za den upeklo cca 300 - 400 bochníků chleba, 2000 - 3000 rohlíků, 30 - 50 kusů vánoček, 30 - 50 kusů závinů, 200 - 600 koláčků, kdy suroviny byla nakupovány v intervalech jednou za měsíc a půl asi za 100 000 Kč mouka a 2x týdně tuky, sádlo, droždí a náplně za 10 000 - 40 000 Kč, kdy výrobky dále distribuovali mezi nejméně 20 svých odběratelů, aniž by byli držiteli příslušného živnostenského oprávnění pro činnost pekařství, cukrářství.

2. Za tento přečin byli obžalovaní [Jméno obžalovaného A] a [Jméno obžalovaného B] shodně odsouzeni podle § 251 odstavec 1 TrZ, za použití § 67 odstavec 2 písmeno b) TrZ a § 68 odstavec 1, odstavec 2 TrZ každý k peněžitému trestu ve výměře 30 denních sazeb, když jedna sazba činila 350 Kč, tedy celkem 10 500 Kč každý. Obžalovaná právnická osoba [Jméno obžalovaného C] byla odsouzena podle § 251 odstavec 1 TrZ za použití § 18 odstavec 1, odstavec 2 zákona č. 418/2011 Sb. k peněžitému trestu ve výměře 30 denních sazeb, když jedna sazba činila 1 000 Kč, celkem tedy 30 000 Kč.
3. Tento rozsudek napadli včas podanými odvoláními všichni tři obžalovaní.

4. Obžalovaná právnická osoba [Jméno obžalovaného C] odvolání zaměřila do všech výroků (č. l. 978) a namítla, že svým konáním nespáchala trestný čin, protože v inkriminované době (covidová pandemie) zajišťovala pro občany pekařské výrobky. Podle znaleckého posudku nedošlo z titulu realizace výroby a prodeje pekařských a cukrářských výrobků ve vytýkaném období k žádnému neoprávněnému majetkovému prospěchu. Obžalovaná je toho názoru, že škodlivost pro společnost v tomto případě není, proto se domáhá, aby odvolací soud napadený rozsudek v části týkající se právnické osoby [Jméno obžalovaného C] zrušil a v rozsahu zrušení trestní stíhání vůči ní zastavil podle § 257 odstavec 1 písmeno c) trestního řádu (dále jen „tr. ř.“).

5. Na těchto odvolacích námitkách obžalovaná setrvala i v rámci veřejného zasedání konaného před Krajským soudem v Ostravě. Nad rámec toho poukázala, že činnost právnické osoby [Jméno obžalovaného C] byla vykonávána prostřednictvím vybavení, personálu a dále pod vedením předcházejícího provozovatele pana [Jméno FO] i paní [Jméno FO], tudíž kvalita prováděné činnosti byla naprosto odpovídající a stejná jak v předcházejícím období, v tomto směru nebyly zjištěny žádné nedostatky. S ohledem na uvedené se domnívá, že stupeň společenské škodlivosti vytýkaného jednání je nižší a nedosahuje míry společenské škodlivosti dosahující hranice trestného činu, když se jednalo spíše o administrativní nedopatření.

6. Obžalovaní [Jméno obžalovaného A] a [Jméno obžalovaného B] (č. l. 980 – 982) namítli procesí pochybení ze strany nalézacího soudu, která spatřují především v tom, že na jejich výzvu jim nebyla doložena státní kompetence ve věci rozhodujícího Vladimíra Čermáka, že může jako samosoudce nad nimi jako lidskými bytostmi vynášet jakákoliv rozhodnutí, přesto došlo k zahájení řízení a bez jejich účasti. K jednání se nemohli dostavit, neboť výzva byla adresována na mrtvou právní fikci: [Jméno obžalovaného B], za kterou se odvolatel: [Jméno obžalovaného B] z rodu [Jméno obžalovaného B],[Anonymizováno][Jméno obžalovaného B]: [Jméno obžalovaného B], nepovažuje, také za ni neodpovídá, neboť je lidskou živou bytostí z masa, krve a kostí, která dýchá a myslí, tedy je vědoma. V tomto směru je dále zdůrazněno, že v předchozích písemnostech byl Vladimír Čermák několikrát informován, jak jej má písemně oslovovat. Dle odvolatelů tímto postupem došlo k porušení článku 36 odstavec 1, článku 38 odstavec 2, článku 40 odstavec 1 Listiny základních práv a svobod rozšířené o sdělení MZV č. 209/1992 Sb., čl. 6, odst. 1 – 3 a čl. 7. Dále zde chybí ztotožnění dle o. s. ř. 99/1963 Sb., § 79, taktéž chybí vlastnoruční čitelný podpis údajného samosoudce mokrým inkoustem. Došlo i k porušení občanského zákoníku č. 89/2012 Sb., § 81 odstavec 1 a § 82 odstavec 1. V neposlední řadě odvolatelé namítají, že došlo k zahájení procesu bez uzavřených žalob, které byly dne 26. 3 .2025 podány na podvodně vytvořené právní fikce [Jméno obžalovaného B]/[Jméno obžalovaného B] i jeho syna, a to u Okresního soudu v Bruntále. Neprávem jsou nyní přes tyto právní fikce šikanováni. Dle přesvědčení stěžovatelů těchto 5 bodů naplňuje znaky trestného činu neprokázání se pravomocemi státního orgánu dle trestního zákoníku č. 40/2009 Sb., §§ 328 a 329, jakož i navazující §§ 309, 366, 367, 368 a 121. Z důvodu těchto zjevných procesních vad by měl údajný předseda soudu neprodleně zahájit přezkum jednání údajného samosoudce: Vladimíra Čermáka, mrtvé právní fikce ČERMÁK VLADIMÍR a vyvodit tak pro něj právní postih.

7. Verdikt falešného soudce, který neprokázal své státní kompetence, ač byl několikrát písemně vyzván k doložení takové pravomoci, obžalovaní odmítají přijmout a jeho rozhodnutí považují za nulitní a nepravomocné.

8. K odvolání se vyjádřila u veřejného zasedání intervenující státní zástupkyně tak, že nesdílí právní náhled obžalovaných [adresa] a [Jméno obžalovaného A], ve kterém brojí proti formálním aspektům vedeného procesu a vydaného rozhodnutí. Je toho názoru, že ve věci jednal v rámci hlavního líčení a rozhodl samosoudce věcně a místně příslušného soudu. Souhlasí s právním hodnocením jednání obžalovaných, jak bylo vymezeno ve skutkových větách napadeného rozsudku a prokázáno výpověďmi slyšených svědků, a především provedenými listinnými důkazy, z nichž je zřejmé, že obžalované fyzické osoby ani obžalovaná právnická osoba nedisponovali adekvátním živnostenským oprávněním, přesto po výrazně dlouhou dobu prováděli podnikatelskou činnost spočívající v pekařské a cukrářské výrobě. Uložené tresty jsou odpovídající charakteru vytýkané trestné činnosti i skutečnostem týkajícím se osob obžalovaných, nejsou nepřiměřeně přísné, proto státní zástupkyně navrhla, aby odvolání všech tří obžalovaných byla zamítnuta podle § 256 tr. ř., neboť zároveň rozsah trestné činnosti, délka vykonávání neoprávněné podnikatelské činnosti neumožňuje nahlížet na vytýkané jednání jako na případný delikt jiné povahy, neboť míra společenské nebezpečnosti v posuzovaném případě překračuje limity, které by mohly vést k jinému řešení posuzované trestní věci.

9. Veřejné zasedání nařízené u Krajského soudu v Ostravě na den 2. 12. 2025 v [Anonymizováno] hodin na číslo dveří [Anonymizováno], přízemí, budova [Anonymizováno], proběhlo v nepřítomnosti obžalovaných [adresa] a [Jméno obžalovaného A], kteří se k jednání odvolacího soudu nedostavili a svou neúčast ani řádným způsobem neomluvili, ačkoliv jim bylo vyrozumění o termínu konání veřejného zasedání v případě obžalovaného [adresa] řádně doručeno do datové schránky dne 31. 10. 2025 a v případě obžalovaného [Jméno obžalovaného A] uložením ke dni 14. 11. 2025. Zároveň bylo ověřeno dotazem na centrální evidenci vězňů, že oba odvolatelé nejsou ve výkonu vazby, trestu ani zabezpečovací detence.

10. Věc byla předložena Krajskému soudu v Ostravě jako soudu odvolacímu podle § 252 tr. ř. Z obsahu spisového materiálu bylo zjištěno, že opravné prostředky byly podány oprávněnými osobami ve smyslu § 246 odstavec 1 písmeno b) tr. ř., v zákonné lhůtě podle § 248 odstavec 1 tr. ř. a svým obsahem splňují i podmínky ustanovení § 249 odstavec 1 tr. ř. Za tohoto stavu nebyl důvod k jejich zamítnutí podle § 253 odstavec 1 tr. ř. nebo odmítnutí podle § 253 odstavec 3 tr. ř.
11. Krajský soud z podnětu podaných odvolání přezkoumal podle § 254 odstavec 1, odstavec 3 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, proti nimž byla podána odvolání, a to z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení napadenému rozsudku předcházející, a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k následujícím závěrům.

12. Předně lze konstatovat, že řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku bylo provedeno v souladu s trestným řádem, byla dodržena zákonná ustanovení upravující jeho postup, včetně těch, jimiž se má zabezpečit zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (objasnění věci) nebo právo obžalovaných na obhajobu. Odvolacím soudem nebyly shledány takové podstatné procesní vady, které by mohly mít vliv na správnost a zákonnost přezkoumávaných částí napadeného rozsudku ve smyslu ustanovení § 258 odstavec 1 písmeno a) tr. ř.

13. Pokud jde o odvolací argumentaci obžalovaných [Jméno obžalovaného A] a [Jméno obžalovaného B] týkající se ve věci rozhodujícího samosoudce Mgr. Vladimíra Čermáka a obžalovanými tvrzeného nedoložení tímto soudcem na jejich výzvu jeho kompetence ve věci rozhodovat, tato námitka je zcela nedůvodná, když z veřejně dostupných webových stránek

Ministerstva spravedlnosti České republiky a tam dohledatelného rozvrhu práce Okresního soudu v Bruntále plyne, že Mgr. Vladimír Čermák byl jmenován soudcem v roce 1992, aktuálně je soudcem shora zmíněného okresního soudu a je nyní zařazen na soudním oddělení 2 T, do něhož byla posuzovaná trestní věc v souladu s rozvrhem práce přidělena k projednání. Okresní soud v Bruntále je zároveň věcně i místně příslušným soudem k projednání předmětné trestní věci ve smyslu ustanovení § 16 a § 18 odstavec 1 tr. ř., dle kterých řízení v I. stupni koná, jestliže tento zákon nestanoví něco jiného, okresní soud, v jehož obvodu byl trestný čin spáchán. Lze tedy shrnout, že Mgr. Vladimír Čermák je zákonným soudcem obžalovaných v dané trestní věci.

14. Je-li dále namítáno, že se obžalovaný [Jméno obžalovaného B] nemohl na jednání dostavit, když byla listinná zásilka nesprávně adresována na „mrtvou právní fikci: [Jméno obžalovaného B]“, za kterou se tento odvolatel nepovažuje a byl samosoudcem nesprávně písemně oslovován, ač jej několikrát informoval, jak jej má správně oslovovat, ani těmto výhradám nebylo možno přisvědčit. Odvolací soud k tomu uvádí, že při komunikaci s obžalovanými [adresa] a [Jméno obžalované A] bylo vycházeno správně z informací zjištěných na základě jejich ztotožnění dle předložených platných občanských průkazů, kdy obžalovanému [Jméno obžalovaného B] bylo taktéž správně doručováno prostřednictvím platné datové schránky vedené na něj jako fyzickou osobu a obžalovanému [Jméno obžalované A] byly obsílky zasílány na adresu trvalého bydliště, kde koneckonců žádal, aby mu bylo doručováno (viz záznam č. l. 956) do doby, než jako doručovací adresu označil [Jméno obžalovaného C], [adresa] (viz protokol o jednání č. l. 998). Odvolací soud nezjistil, že by postupem nalézacího soudu došlo u obžalovaných k porušení jejich práv garantovaných jim Listinou základních práv a svobod v článcích 36 odstavec 1, 38 odstavec 2 a 40 odstavec 1, na které obžalovaní poukazují. Naopak zde zmíněná práva nalézací soud respektoval. Pokud jde o další vznesené výhrady a námitky obžalovaných ohledně porušení norem občanského soudního řádu a občanského zákoníku, jak tyto jsou specifikovány v podaném odvolání a byly zmíněny shora, tyto jsou v rámci trestního řízení irelevantní.

15. Ohledně výroku o vině odvolací soud přezkoumáním napadeného rozsudku zjistil, že se v něm nalézací soud správně a přesvědčivým způsobem vypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Náležitě rozvedl, které důkazy provedl, co z nich zjistil, jak je hodnotil a k jakým skutkovým a právním závěrům dospěl. Rozsudek netrpí podstatnými vadami a jeho odůvodnění svým obsahem odpovídá kritériím uvedeným v § 125 tr. ř. Nalézací soud provedl důkazy v rozsahu pro rozhodnutí nezbytném v souladu s § 2 odstavec 5 tr. ř., čímž zjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Provedené důkazy poté hodnotil ve smyslu § 2 odstavec 6 tr. ř. při na řádném uvážení všech okolností případu jak jednotlivě, tak i ve vzájemných souvislostech. Soudu I. stupně nelze vytknout, že by některý podstatný a stěžejní důkaz neprovedl, nebo hodnocení důkazů provedl v rozporu se zákonem či pravidly formální logiky. Skutková zjištění, která na podkladě provedeného dokazování nalézací soud učinil, lze považovat za správná a úplná, proto lze v tomto směru na příslušnou část odůvodnění napadeného rozsudku odkázat. Se závěry nalézacího soudu se ztotožnil i odvolací soud, je jimi vázán i ve smyslu ustanoveni § 263 odstavec 7 věta druhá trestního řádu, když nedošlo k situaci, že by závěry přijaté nalézacím soudem byly v rozporu s obsahem provedených důkazů.

16. Stručně lze shrnout, že [Jméno obžalovaného A] jako jediný jednatel společnosti [Jméno obžalovaného C] společně po dohodě se svým otcem obžalovaným [Jméno obžalovaného B], který společnost fakticky ovládal a řídil mj. na podkladě plné moci udělené mu jednatelem, bez povolení provozovali podnikatelskou činnost za účelem dosažení zisku konkrétně výrobu cukrářských a pekařských výrobků v Pekárně [adresa], a to v období od 1. 11. 2021 nejméně do 28. 2. 2023, ač nebyli držiteli příslušného živnostenského oprávnění pro tuto činnost, přičemž výrobky dále distribuovali nejméně mezi 20 odběratelů a činili tak zcela vědomě. Z provedených důkazů je zřejmé, že se jednalo o činnost soustavnou provozovanou po dobu delší jednoho roku namítáno

obžalovanou společnosti [Jméno obžalovaného C] ta skutečnost, že takto byly zajišťované pekařské výrobky pro občany v době covidové pandemie a tímto jednáním dle závěru znaleckého posudku nedošlo k neoprávněnému majetkovému prospěchu. Stejně tak na trestní následky ve vztahu k obžalovaným nemá vliv skutečnost, že zmiňovaná pekařská a cukrářská výroba byla prováděna personálem dřívějšího provozovatele Pekárny [Anonymizováno], od něhož společnost [Jméno obžalovaného C] tuto zakoupilo. Obžalovaní vytýkaným jednáním narušili zájem společnosti na ochraně vztahů a norem platných pro podnikání v tržní ekonomice, které mají zajistit rovnost podnikajících subjektů v rámci jejich soutěžení mj. na trhu výrobků a služeb. Zároveň provozováním činnosti bez příslušného živnostenského povolení stěžovali možnou kontrolní činnost nad výkonem této podnikatelské činnosti, kdy je evidentní, že k zapsání předmětné činnosti do živnostenského rejstříku u společnosti [Jméno obžalovaného C] došlo až v době následné po učinění oznámení v dané věci ze strany zaměstnankyně společnosti [Jméno obžalovaného C] [Jméno obžalovaného B].

17. S ohledem na shora uvedené skutečnosti odvolací soud uzavírá, že nalézací soud učinil ve věci správná skutková zjištění, která rovněž správně právně kvalifikoval u obžalovaných [Jméno obžalovaného A] a [Jméno obžalovaného B] jako přečin neoprávněného podnikání podle § 251 odstavec 1 TrZ, jehož se dopustili ve spolupachatelství ve smyslu § 23 TrZ a u obžalované právnické osoby [Jméno obžalovaného C] taktéž jako přečin neoprávněného podnikání podle § 251 odstavec 1 TrZ za užití § 7 zákona č. 418/2011 Sb., neboť obžalovaní neoprávněně ve větším rozsahu provozovali výrobní podnikání a z hlediska subjektivní stránky jednali v úmyslu přímém předvídaném v ustanovení § 15 odstavec 1 písmeno a) TrZ.

18. Odvolací soud rovněž nezaznamenal žádné vady v napadeném rozsudku, pokud jde o výrok o trestu. Nalézací soud přihlédl ke všem zásadám vymezeným v § 39 TrZ v návaznosti na přiměřenost trestu podle § 38 TrZ. Věnoval dostatečnou pozornost hodnocení dosavadního způsobu života u obžalovaných [Jméno obžalovaného B] a [Jméno obžalovaného A], zabýval se jejich poměry i možnostmi nápravy, jakož i povahou a závažností spáchaného přečinu. Správně vzal na zřetel, že se jedná v případě obžalovaného [Jméno obžalované A] o osobu bezúhonnou a dosud netrestanou, což nutno hodnotit jako výraznou polehčující okolnost ve smyslu § 41 písmeno p) TrZ. Stejně tak správně vzal na zřetel i absenci jakýchkoliv negativních poznatků k právnické osobě [Jméno obžalovaného C] i ohledně osoby [Jméno obžalovaného B] v jeho bydlišti, kdy lze souhlasit i se závěrem nalézacího soudu, že nepřihlížel jako k přitěžující okolnosti k jeho dřívějšímu odsouzení z roku 1992, když se jedná o odsouzení staršího data, navíc obžalovaný [Jméno obžalovaného B] se v tomto případě ve zkušební době podmíněného trestu odnětí svobody osvědčil, tudíž se na něj hledí, jako by odsouzen nebyl. Za situace, kdy u obžalovaných nebyly shledány žádné přitěžující okolnosti, nalézací soud učinil správný závěr, že na obžalované postačí působit trestem mírným, výchovným, jenž zvolil v podobě trestu peněžitého v případě obžalovaných [Jméno obžalovaného A] a [Jméno obžalovaného B] ve výměře 30 denních sazeb, kdy jedna sazba činí 350 Kč, tedy celkem 10 500 Kč a u obžalované právnické osoby [Jméno obžalovaného C] ve výměře taktéž 30 denních sazeb, kdy zde jedna sazba byla stanovena na částku 1 000 Kč, celkem tedy ve výši 30 000 Kč. Takto vyměřené tresty nelze rozhodně považovat za tresty nepřiměřeně přísné, proto nebyl důvod k jakékoliv intervenci ze strany odvolacího soudu a jejich korekci. Naopak odvolací soud shledal, že tyto tresty korespondují stupni společenské škodlivosti jednání obžalovaných a jsou odpovídající i z hlediska individuální a generální prevence.

19. Vzhledem k tomu, že odvolání obžalovaných [adresa], [Jméno obžalovaného A] a právnické osoby [Jméno obžalovaného C] nebyly shledány důvodnými, byly Krajským soudem v [adresa] podle § 256 tr. ř. zamítnuty.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.
Dovolání mohou podat:

a) nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, ve prospěch i neprospěch obviněného

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.
Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odstavec 1 písmeno a) - m) tr. ř. nebo 265b odstavec 2 tr. ř., o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 2. prosince 2025

JUDr. Renata Gilová
předsedkyně senátu